

δὲ χωρὶς νὰ προσέχῃ εἰς τὸν φύλον του ἀκίνητος παρετῆρει τὴν φύλαγα του λύχνου, διὸ οὐδὲ εἶχεν ἀνάφει τὸ συγάρον του. Αἱ παρειαὶ του ἔκαιον, οἱ ὄφημαλοι του ἐξέπεμπον ἀπαίσιον πόρο, προδίδον πολλὰς ἀγρύπνους νύκτας καὶ ἐσώτερικὴν ἀνησυχίαν, καὶ παρέον πολλὰς σκέψεις εἰς τὸν διδάκτορα.

Αἴφνης εἶπεν δὲ Γαβριέλλος μετὰ προεποιημένης ἀπαθείας:

— Ήπιες νομίζεις δτι μπορεῖ να τελειώσῃ δηλαδή ή μόνον; Μήπως δὲν πλησιάζω και ἔχω να τρελλαθῶ; Συγχρά μ' ἔρχεται να γελάσω διὰ τὸν ἔναυτόν μου και γνωρίζω πολὺ καλά, δτι δέ κόσμος μὲ περιγελάζω μωρόν.

— Καὶ διὰ τί; ὑπέλαβεν δὲ διδάκτωρ.

— Άλι, άπήντησε διστάζων δ. Γαβριέλλος, νά, διά τὸν ζῆλον και τὴν προδυμίαν, με τὴν δύσιάν προεποδῶ να ίστρεμσω αὐτὴν τὴν κόρην, δις ξλας τὰς ἀγώφελες δουκιμάς, τὰς δύσιας ἐπιχειρῶ δρπιας τὴν ίστρεμσω.

— Συμπάθεια, ζήλος καὶ προδυσμία, δύπως σώσῃ τις ἔνα δυστυχή, ἵνε ἄρδε γε πράγματα δέξια χλεύης καὶ γέλωτος; Ἀγαπητέ μου φίλε, ἔχει αλλιτέραν ιδέαν περὶ τῶν ἀνθρώπων.

³ Εκάδισε πλησιέστερον καὶ ἡτένισε σοβαρῶς τὸν Γαβριέλλον.

— Γαρβιέλλε, είπε μοι τὴν ἀλήθειαν! Αγαπᾶς τὴν Καρμέλαν; 'Ο αβριέλλος ἐτρόμαξε και ἔγινε κατέρυθρος.

— 'Eyώ!

— Ναι, σύ! Ἐσο εἰλικρινής πρός ἐμέ! Δὲν είμαι δὲ καλλίτερός σου φίλος καὶ δὲν είμαι ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης σου;

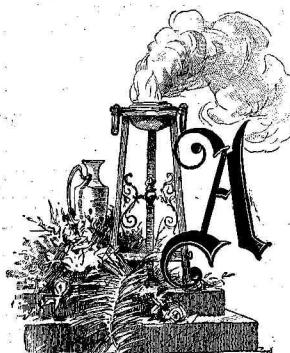
— Ναι· βέβαια, — πρέπει δύμως μόνον διὰ νά σοι ἀποδείξω τὴν πρὸς σὲ ἐμπιστοσύνην μου, νά δύμολογήσω τι, τὸ δόπιον οὐδέλλω μπάρκει; ἐψέλλισεν δ. Γαβριέλλος ἐν μέρει δυσανασχετῶν καὶ ἐν μέρει ἔντρομος διὰ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὑποίαν ὡς ἀστραπὴν εἶδεν ἀναφανομένην. Ἐσιώπησεν ἐπὶ στιγμῆν, εἴτα ἥρχισε γα ἐκφέρη διακεκομμένας λέξεις ὡς ἐν πυρετῷ δυνέρῳ, καὶ περιπελεγμένας ὡς τὰ νήματα ἴστοῦ, τοῦ δόπιον τὸ ἀρ-

χικόν νῆμα τραχεῖα χειρὶ ἀσπλάγχνως ἔκεσυρε.
— Ἔγαντα ἀγάπατην Καρμέλαν; Μίαν τρελλήν; Νομίζεις δυνατὸν τοῦτο; — Ἔγω νὰ τὴν ἀγάπατην; Τὸ εἴπεις μὲ τὰ σωστά σου; Καθ' ἦν ημέραν δυνέβαινε τοῦτο δὲν ἐπρεπε κ' ἔγω νὰ λογισθῶ μεταξὺ τῶν φρενοβλαβῶν; — Μάλιστα ἀγάπατη τὸ ἀτυχὲς πλάσμα διὰ συμπαθείας μεγάλης

καὶ ἀπέραντου καὶ δὲν εἰξένω τι θυσιάζω, Ἐπως τὴν ἵδω πάλιν ὑγά-
ἀλλ' ἀπὸ τῆς συμπαθείας ταῦτης μέχρι τοῦ ἔρωτος δὲν ὑπάρχει μέγα καὶ
ἀνυπέρβατον χάσμα; Δὲν ἔχεις καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἀπειρότερον πρὸς αὐτὴν
οἴκτον; Ναί, φύλε μου, τὴν ἀγαπᾶτ, διότι εἶναι ἐνάρτεος καὶ ἡθική ἀρρη,
εἰς τὴν καρδίαν τῆς δροσίας καρμίλα ἀγενής ἰδέα δὲν ὑπάρχει καὶ ἐκ τῶν
χειλέων της οὐδεμία ἀκάδαμπτος λέξις ἔξερχεται. "Ολαὶ αἱ τρέλλαι τῆς δὲν
εἶναι σημεῖα ψυχῆς πλήρους ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως; Καὶ τοιοῦτον πλά-
σμα νὰ βλέπῃ τις τόσον ἔξηγτειλισμένον καὶ παρηγωνισμένον, διὰ τὴν
ωραιότητά του τόσον θαυμαζόμενον, διὰ τὴν δυστυχίαν του καταδικασμέ-
νον νὰ ἔη ὥστε βρωμαρέὸν ζῆν. — Δὲν εἶναι ὠραία ὡς ἀγγελος; "Ἄλι, διὰ
τί οἱ θαυμασίοι ἐκεῖνοι καὶ ἀχανεῖς ὄφθαλμοι δὲν δύνανται νὰ ἀκτινοβο-
λήσωσιν ἀποδιδόντες τὴν εἰκόνα νύγους ψυχῆς; Διὰ τί τὸ ἐπίχαιρι ἐκεῖνο
στόμα δὲν δύναται γάρ μοι εἴπη γνωστικά λόγια, νὰ γελάσῃ καὶ νὰ ἀστε-
ευθῇ, ᾧς κάμνουσι καὶ αἱ ἀλλα κόραι; Δὲν εἶναι ἕτα ταῦτα ἀξιοθρήηντος
δυστυχία, δὲν προξενοῦσιν ἀνέκφραστον δόληνγν; — "Ω, καὶ αἱ στιγμαὶ τῆς
διαψεύσεως, δταν ἐνίστε ήσυχος μὲ προεβλέπη, δταν τὸ στόμα της φαίνε-
ται δτι ἔχασε τὸ παρόφθον ἐκεῖνο μειδάμα του, δταν δειλῶς μὲ λέγη
ἔραστην της καὶ ἐλαφρῶς διλίθη τὴν χειρά μου εἰς τὴν ἴδικην της, — τότε
ἡ καρδία μου πάλλει μέχρι διαρρέξεως, καὶ ὀνειροποιῶ, ὀνειροποιῶ δτι
δὲν εἶναι ἀληθῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔναι ἀληθῆς ή φιβερό πραγματική-
της! Καὶ καλῶ τότε τὸ προσφιλὲς δνομά της δμιλῶ πρὸς αὐτὴν μὲ τὴν
μωρὸν ἐλπίδα, δτι ή ἀπόκρισίς της θάρ μοι παράσχη ἐλπίδα, παραμυθίαν
καὶ εύτυχίαν — πάσον μωρὸς εἴμαι παραδιδόμενος εἰς τοιαύτας ἰδέας! Μία
πνοή, μία λέξις καὶ τὸ παρόφθον μειδάμα ἐπανέρχεται, καὶ οἱ ὄφθαλ-
μοί, διὰ αἱ ἀκτίνες πρὸς ὅλους μὲ ἐδέρμανον, βλέπουσαν ἀπαθῆς καὶ βλα-
κωδῶς εἰς τὸ κενόν, εἰς τὴν ἀβύσσον, ή δροσία καταστρέφει πᾶν ἔτι ἡλ-
πισα. Τότε με καταλαμβάνει τυφλή ἀπελπισία, ριψοκινδυνεύει τὰ πάντα
καὶ τῇ λέγω: „Καρμέλα, εἰσαὶ πραγματικῶς τρελλή; "Ω, εἰπέ μοι δτι δὲν
εἴσαι!" Τότε με παρατηρεῖ συγκεχυμένη, ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀπαίσιαν
λέξιν — καὶ τὰ πάντα εἶναι πάλιν νῦζ, σκοτεινή, σκοτεινοτάτη περὶ αὐτὴν
νῦξ. 'Ο Γαβριέλλος ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον διὰ τῶν χειρῶν του καὶ διε-
κόπτη πρὸς στιγμήν.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

ματος πρεσβύτης αναλαβῃ τα περι ελληνικης καλλιτεχνιας περιφημους έκεινας παραδοσεις του και διωση ζωην εις τα περι Σε λείψανα της θρησκιας ή ματος δόξης, όταν κερδίση βέβαια ή έν 'Ελλάδι ἐπιστήμην ήτι ή δρφανή δυπλωματία ἀπόλεσεν. Ή ἔγριτος τοῦ Βερολίνου κοινωνία και ή ήμετέρα Κλειώ μετὰ λύπης προέπεμψαν αὐτὸν ἀναχωροῦντα, πρός ἀνακούφισιν δ' ἀμφοτέρων είνε να ἐκπληρωθῶσιν αἱ εἰγαῖ μου, δικαιουμένης να ἐκφέρω τοιαύτας ἐκ μητρικῆς πρὸς τὰ καθ' ήμερς στοργῆς καὶ ἐκ χρονογραφικοῦ καθήκοντος.

Ἐν τῷ „Φιγαρώ“ τῶν Παρισίων ὁ Dr. Duverney παραπονεῖται, ὅτι η οἰκογένεια τοῦ Βίκτωρος Οὐγάδη μπόδισε τοὺς γάλλους ἀνθρωπολόγους νὰ κάμωσιν ἐρεύνας εἰς τὸν ἐγκεφάλον τοῦ ἀποβιώσαντος μεγάλου ποιητοῦ. Προηγουμένως οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι εἶχον ζητήσει παρὰ τῆς οἰκογένειας τὴν πρόστιτο ἀδειαν, ἀλλ᾽ εἰς τὴν αἵτησιν τῶν οὐδὲ καν ἀπήγνησαν οἱ συγγενεῖς τοῦ ποιητοῦ. Οἱ περιφρονθέντες φυσιοδίφαι λέγουσιν, ὅτι πρέπει νὰ στερήσται τις πάσης λογικῆς διά ν ἀρνηθῆ ἐις ἔκεινους, οἵτινες ἔγινασαν τὸν ἐγκεφάλον τοῦ Asselin, τοῦ Gouderau, τοῦ Γαμβέττα καὶ πολλῶν ἄλλων περιωνύμων ἀνδρῶν, τὴν ἔρευναν τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ Βίκτωρος Οὐγάδη, ἀφ' οὗ αὐτὸς οὗτος διέθεσε κατὰ βούλησιν τὸ ἔδιον σῶμα καὶ ἀφέρωσεν αὐτὸν τῇ Γαλλίᾳ, δηλαδὴ τῇ Ἐπιστήμῃ τῆς Γαλλίας. Καὶ τῷ ὅντι δὲν κινεῖται ὑπὸ ἀπῆκτης περιεργίας μόνον δ λεπτομερῶς καὶ ἀκαταπονήτως ἔξετάζω καὶ τὰ ἐλάχιστα μέρη ἀνθρωπίνου τινὸς ἐγκεφάλου φυσιοδίφης. Ο ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ Διευθυντῆς τοῦ φυσιολογικοῦ τμῆματος Dr. Laaberde, ἔξετάσας τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Γαμβέττα, εἶχε δημοσιεύσει ως ἔξαγομενον τῶν ἔρευνῶν του, ὅτι δ μέγας οὗτος καὶ δεινὸς πολιτικὸς καὶ ρήτωρ εἴγεν ἐκτάκτως τέλειον ἐγκεφάλον. ἐφ' οὐ ἐντελεῖς ἀκέραιος ἔσωσίνετο δ μο-

ναδικός γῆρος τοῦ ἐγκεφάλου, τρίτος ὁν πρὸς ἀριστερὰν καὶ γενικῶς θεωρούμενος ὡς τὸ δργανον τοῦ προφορικοῦ λόγου. Τί ηδύνατο νὰ εὑρεθῇ παρὰ τῷ Βίττωρι Ούγα, εἰνε ἀγνωστον, πάντως ὅμως θὰ ἀνεκαλύπτετο τελειότης τις ἔκταυτος εἴτε εἰς τὸ σύνολον εἴτε εἰς ἓν μόνον μέρος τοῦ ἐγκεφάλου του. —

Νεώτερή ἐφεύρεσις είναι εἰδός τι ὡλεκτρικῆς διαπομηγανῆς, κατόρθωμα τῶν ἐν Φιλαδέλφιᾳ ἔργοτασιαρχῶν Schaffers καὶ Πόλια. Ὁ ὡλεκτρισμὸς κινεῖ τὸν ἔλικα τῶν διαφόρων τιμημάτων τῆς μηχανῆς. Ἡ βελόνη χρησιμεύει ως μαγνήτης δύτις ἐν μέσῳ δύο ἐπαγγυαμοῦ καλαμίσκουν διὰ τῆς παραγωγῆς καὶ διακοπῆς ὡλεκτρικοῦ ρεύματος ὑψοῦται καὶ κατέρχεται ταχέως. Ἐπειδὴ δὲ ἐν γένει μόνον διαλεκτρισμὸς εἶναι ἴκανος νὰ διακανονίσῃ μετὰ τελείας ἀσφαλείας καὶ τὰς ταχυτάτας κινήσεις, διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι ἐντὸς διλόγου ή ἀληθῶς ὡλεκτρικὴ αὐτὴ διαπομηγανὴ διάποκτήση μεγίστην σπουδαιότητα.

Άφ' οὗ δέ παρισιανὸς φωτογράφος Henry κατέρθωσε νὰ κατασκευάσῃ φωτογραφικὴν μηχανήν, ίμανοποιοῦσσαν δλας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀστρονόμων, ή διεύθυνσις τοῦ ἐν Παρίσιος Ἀστεροσκοπείου ἀπεφάσισε τῇ βοηθείᾳ αὐτῆς νὰ φωτογραφήσῃ δόλκηληρον τὸν ἀστερέβεντα οὐρανόν.

Διὰ τῆς ἐν λόγῳ μηχανῆς ἔγενετο ἥδη καὶ μία δοκιμὴ λίαν ἐπιτυχία, καθ' ἣν ἐφωτογραφήθη μικρόν τι μόνον μέρος τοῦ στερεώματος μετά 2790 ἀστέρων ἀπό α'. μέρου ιδ. μεγέθους. Τὸ πείραμα τοῦτο διήρκεσε μίαν μόνον ὥραν, ἐδὲ διήρκει μακρότερον. Ισχὼς ἐφανύοντο καὶ ἄλλοι ἀστέρες μικροτέρου μεγέθους. Διὰ νὰ χαράξῃ τοιούτον χάρτην ἀστρονόμος τις ἔπειτα τούλαχιστον ἐπὶ 5—6 μῆνας νὰ ἐργασθῇ ἀδιανόπως, ἐν ᾧ διὰ τῆς φωτογραφικῆς τέχνης η αὐτὴ ἐργασία ἔτελεῖται καὶ ταχύτατα καὶ μεδ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας καὶ τελειότητος. Τὸ φωτογραφημέν μέρος τοῦ οὐρανοῦ εἶναι τὸ 41,000 πολλοστημόριον τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ περιέχει πλείονας τῶν 2790 ἀστέρων, ὡςτε, ἐν ᾧ περιπτώσει παραδεχθῶμεν ὅτι πανταχοῦ εἶνε ίσοι τὸν ἀριθμὸν οἱ ἀστέρες, ἀπαντες οὕτοι συμποσιούνται εἰς 22½ ἑκατομμύρια. Εἰς τούτους πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ οἱ μικρότεροι καὶ τὰ ἄλλα γεφελώματα. Καθ' ἣ λέγεται, προτίθενται ἥδη νὰ ἀναδέσωσιν εἰς τὰ διάφορα ἀστεροσκοπεῖα ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων τὴν φροντίδα, δύος φωτογραφήσωσιν ἔκαστον κατ' ίδιαν τὸν οὐρανόν, ἐλ-

πιζουσι δέ ή ἐργάσια αὐτη νὰ περατωθῇ ἐντὸς 8 ἔως 10 ἑτῶν. Ἐπὶ τῶν προκειμένων πλακῶν διακρίνονται οἱ πλανῆται ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν διὰ τοῦ ἔνεκα τῆς κινήσεως γραμμοειδοῦς σχήματος αὐτῶν. Λί πλάκες εἶνε καθ' ὑπερβολὴν εὐασθητοί, οὕτως ὡςτε διὰ ν' ἀποτυπωθῆ ἐπ' αὐτῶν ἀστήριο πρώτου μεγέθους ἀφεῖ ἐν μόνον ἐκαστοτὸν τοῦ δευτερολέπτου, ἐν δὲ διὰ τοὺς 14ου μεγέθους ὀστέρας ἀπαιτοῦνται 600 δευτερόλεπτα. Ἡ ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακὸς διάμετρος τούτων εἶνε λίση πρὸς ἐν 40ον τοῦ χιλιοστομέτρου.

Κατὰ τὸ 1878 ἐκάλη ή σαιξιέριος βιβλιοθήκη ἐν Βιρμιγάμῃ, περιέχουσα τότε περὶ τὰς 7,000 τόμων, ὡν τὸ περιεχόμενον ἀνεφέρετο σχεδὸν ἀπόκλειστικῶς εἰς τὸν μέγαν τῆς Ἀγγλίας ποιητήν. Μετὰ νέου ξήλου ἥχεισαν ἔκτοτε νὰ συλλέγωσι νέα συγγράμματα, καθ' δὲ μανθάνομεν ἦδη τὸ ποσὸν αὐτῶν ὑπερέβη τοὺς 6,500 τόμων, ἐξ ὧν δύο μὲν εἶνε γεγραμμένοι ἕβραϊστι, 42 οὐγγριστι, 62 σκανδιναϊστι, 62 ρωσιστι, 85 ὅλλανδιστι, 147 ιταλιστι, 492 γαλλιστι καὶ 1847 γερμανιστι. Τὰ ἔργα τοῦ Σαιξιέρου εἰς 228 διαφόρους ἔκδόσεις ἀποτελοῦσι μόνα των σειράν, ἀριθμούσαν πλείονας τῶν 3,870 τόμων.

Κατὰ τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τὴν πόλιν τοῦ Βερολίνου ἐπεικέ- φθησαν διακριθόντος τοῦ Ἰουνίου περὶ τὰς 29,000 ἔννων, οἵτινες ἀπαντες κατέλουσαν εἰς δημόσια ζενοδοχεῖα.

Ἐν τινι λόγῳ του ἔσχάτως δὲ ἐν Βερολίνῳ καθηγητής Μένδελ ἀνέπτυξε τὸ περὶ παραστήσεων, ὄπτασιῶν καὶ φαντασιοπληξῶν δέμα, ἔξιγύσει δὲ τοὺς τρεῖς τούτους δρους διὰ τοῦ ἔξης παραδείγματος „Οταν κάθημαι ἐνταῦθα ὅλως ἡσυχος καὶ δὲν συλλογίζωμαι ὅλως διέλου τοὺς ἀγγέλους, αὔφης δμως πιστεύσω δτι βλέπω ἔμπροσθεν μου ἀγγελού ἔχοντα σάρκα καὶ στοῦ τοῦτο εἶνε παραίσθησις.

Οταν δμως ἀκαταπινστως ἀσχολοῦμαι εἰς δρησκευτικὰ Κητήματα καὶ ἐν τῷ φαντασμῷ μου ὅλω πρὸ ἐμοῦ ἀγγελού τινα ἐμφάνισιν, τοῦτο εἶνε δρπασία. Ἀπ' ἐναν-

τίας δὲ ὅταν πιστεύσω, δτι εἰς ἐξ ὑμῶν εἶνε πεπροικισμένος μὲ δλας τὰς δρεπὰς ἐνὸς ἀγγέλου, βλέπω δηλαδὴ „ἀγγελον“ ἐν αὐτῷ, τοῦτο εἶνε καθαρὰ φαντασιοπληξία!“

Πρὶν δὲ σήμερον ἀρχίσω πάλιν τὰς συνήθεις πλέον καταστάσις συρμολογίας μου, ἔχω μεγάλην δρεξιν νὰ Σοι διαβιβάσω δηλητηριώδεις τινὰς πληροφορίας, τὰς ὃποιας ἐν θέλησ τὰς καρυκεύω καὶ μὲ δλίγον συρμικῶν

ἄλλας. Ἐλα, μὴ τρομάξῃς! Μὲ δτην περιέργειαν ἐγώ ἀνέγνων ἔσχάτως τὰς ἀποκαλύψεις σπουδαιοτάτου τινὸς Ἀσκληπιάδου τῶν Παρισίων, μὲ δλλην τόσην ὑπομονὴν πρέπει καὶ Σὸν ἀκούσης τὰς χαριτολογίας μου, προσπαθοῦσα συγχρόνως νὰ ἔξαγαγῃς ἐξ αὐτῶν πᾶν δτι λίσως δὰ συνετέλει εἰς περιστοτέραν ἀναπτυξιν τοῦ ἵκανως ἥδη διὰ τῶν Ἐπιστολῶν μου ἀναπτυχθέντος πνεύματός Σου.

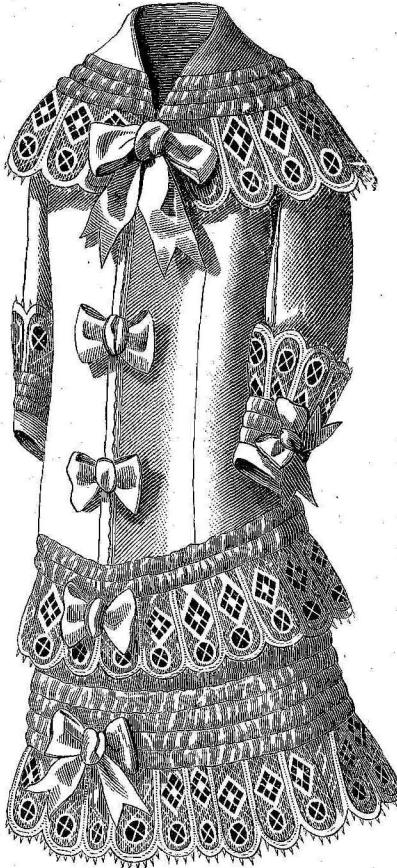
Κατὰ τὰς διαφόρους ἡλικίας της ή ἀγαθὴ ἀνθρωπότης δεικνύει, δπωκαὶ διδιότροπά τινα ἔντα τοῦ φύλου μας, ἀδυναμίας τινὰς ἀνεξηγήτους πρός τινα πράγματα, ἐπομένως ὑπῆρξαν καὶ ἐποχαί, καθ' δὲ δὲ μόσιος ἥγάπα καὶ ἐπροτίμα ὠρισμένο τινὰ δηλητήρια· ἀλλ' δμως τώρας ή λεγομένη, κατὰ τὸν ἀνάνταν Οὐγά, ψυχὴ τοῦ κόσμου, οἱ καλοὶ Παρισίοι, δχι μόνον δεικνύουν προτύμους πρὸς δηρισμένα τινὰ δηλητήρια, ἀλλὰ καὶ κατέστησαν αὐτὰ σωστὴν μόδαν, ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ τὰ διμόρφα εἶδη τῶν τριχάπτων, τῶν πίλων, τῶν δμβρελλῶν, τῶν λαιμοδετῶν, τῶν λαιμητόμων, μὲ συμπάντιο . . . κτλ. Ο λατρὸς Regnard, γνωστὸς εἰς ὅλους τοὺς Παρισίοις διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσθενῶν του, τὸ δποῖον καθ' ἡμέραν αὐξάνεται, ὑπέβαλεν ἔσχάτως περιέργον ἔκθεσιν εἰς τὴν „Ἐπιστημονικὴν Ἐταιρίαν“ τῶν Παρισίων ἐν τῷ ἀμφιθέατρῳ τῆς Σορβώνης. Τὸ πολυπληθὲς τοῦ πολυασχόλου ίατροῦ ἀκροατήριον κατελήφθη μπόρος φρίκης, ὅταν ἤκουσε τὸ περιεχόμενον τῆς ἔκθεσεώς του καὶ οὐδὲ κόπιον πίστεως πραγματικῶς ἥθελε τῷ παράσχη, ἐλλὰ δὲ πάπιοις ἀγροτῆς δὲν ὀψύροῦτο δποῖσθεν δφναλμοφανῶν καὶ ἀνατιρήτων ἀποδείξεων.

Διότι ἐπὶ τῆς μεγάλης τραπέζης τοῦ ἀμφιθέατρου εἶχε τοποθετήσει μεγάλην καὶ πλουσίαν συλλογὴν κομφοτάτων δηκιῶν κοσμημάτων ἐξ ὄρειχάλου, ζάμβυκος (σεντέφι), ἀργύρου, χρυσοῦ κτλ. οὕτως ὡςτε ἀν ἥσο ἔκει δηλ ἐνδυμάζεις, δτι εδρίσκεσο ἐντὸς καταστήματος κοσμηματοπάλου.

Ἐν τούτοις μάγνευσον τώρα τί νὰ περιεῖχον ἀρά γε δλα ταῦτα τὰ μικρὰ κυτία . . . οὐδὲν δλλο παρὰ δλόνηρον δρμαθόν μικρῶν συρίγγων δι' ὅπιον, δλαι δὲ αἰ δῆκαι ἀνεξαιρέτως ἔγκρυπτουσιν ὀραιοτάτους καὶ βααρυτίμους σιφωνίσκους, ὃν δὲ δξια πολλάκις ὑπερβαίνει καὶ τὸ ποσὸν τῶν 350 φράγκων.

Ἀλλὰ τίς μεταχειρίζεται τὰ πολύτιμα ταῦτα ἐργαλεῖα; Εκ τῶν λεγομένων τοῦ Dr. Regnard ἔξαγεται, δτι οἱ βαδύπλουντο καὶ ἄγαν δριστοκρατοῦν τῶν Παρισίων, οἱ δποῖοι δὲν αἰσθάνονται πλέον οὔτε ἐν τοῖς δεάτραις οὔτε ἐν τοῖς χαρτοπαικτεῖοις οὔτε ἐν ταῖς ἐπποδρομίαις οὔτε τὰ δλλα των παντοειδῆ δργα τὰς ἔξαντιληδίσας πλέον ἐκείνας συγκινήσεις, ὃν ἔχουσιν ἀνάκηρην τὰ ποραλυθέντα καὶ κατακοπέντα νεῦρά των, καταφεύγουσι πρὸς τὰς δηλητηριοφόρους ταύτας συρίγγας, δρμας παράσχων εἰς τὸ πνεύμα των ζων καὶ ἐλαστικήτητα, εἰς τοὺς μυῶντας των νέων δύναμιν, φαιδρότητα δὲ καὶ εδυμίαν ἐν γένει εἰς τὰς αἰσθήσεις των. Ἐπὶ τῇ βάσει λίμως πολλῶν πειραμάτων καὶ ἀπείρων παραδειγμάτων ἀπέδειξεν δὲ μεριδῆς ίατρός, δτι δη μορφομανία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προξέλαβε τρομακτικὰ διαστάσεις, διδα εἰς τὰς ἀνωτέρας τῆς κοινωνίας τάξεις.

Οἱ κύριοι, ἐπισκεπτόμενοι τὰς λέσχας, λαμβάνουσι μερὸν ἔσωτῶν μορφίνα, αὶ δὲ ἀριστοκράτεις κυρίαι, εἰς τὰ δεάτραι περιγράφει δὲ καταλεπτῶς τὰ συμπτώματα, δι' ὃν διακρίνονται οἱ τοιοῦτοι νευροπαθεῖς, τὴν στάσιν των, τὸν τρόπον, των τοῦ δμιλεῖν, τὴν ἔκφρασιν τῶν δφναλμων

των απλώτων του Regnard εινρέθησαν υποκείμενοι εἰς τὸ πάθος τοῦτο, εἴναι δὲ λίαν λυπηρόν, διτὶ ἔνεκα τῆς εὐκολίας, μεδ' ἡς δύναται ν' ἀγορασθῇ ἐν Παρισίοις δσονδήποτε ποσὸν μορφίνης, η̄ χρῆσις αὐτῆς δόλονεὶ ἔξ-
απλοῦται, οὐτως
ώςτε κατέστη
πλέον ἀληθῆς μά-
στιξ τῆς κοινω-
νίας. — Ή πρώτη
συρματή
εἰκὼν
εἴναι υπόδειγμα
ἀπλοῦ καὶ ἐλα-
φροῦ ἐνδύματος
διὰ κοράσια γλι-
κίας 6—8 ἑταῖ,
συνιστᾶται δὲ εἰς
τὰς οἰκονόμους
ἔκεινας μητέρας,
αἵτινες ἀντὶ ἀση-
μάντου δαπάνης
κατορθοῦσι μὲ
κατὶ τρίχαπτα,
μὲ κάτι περισσεύ-
ματα παλαιῶν
ταινιῶν νὰ κα-
ταρτίζωσι μίαν
ἐλαφράν καὶ χιο-
νώδη ἐνδύμασίαν
διὰ τοὺς μικροὺς
ἀγγέλους των. Ο
νέος πάλιν οὗτος
πῖλος εἴναι ἀξιο-
σύστατος μόνον
διὰ τὴν εὐθηγίαν
καὶ τὴν ὀμοιό-
τητά του, διότι
ἡ φίαδος πωλεῖ-
ται χωριστὰ καὶ
τὸ ἔκλογὴν χρωμά-
των εἴναι πλου-
σιωτάτη. Ο γύ-
ρος περιβάλλεται
μὲ τούλι τοῦ αὐ-
τοῦ χρώματος,
πρασίνου· συγή-
διως, καὶ παρυ-
φαίνεται δόλος δ
πῖλος διὰ λεπτῆς
μετοξεύης μουσε-
λίνης μετὰ ροδο-
χρόνων ἀνθυλίων
καὶ ταινίας ἐκ
μουαρές. "Ἐλεγες,
ὅτι εἴναι ἐποχὴ
τῶν ἐλληνικῶν
γάμων καὶ ἐπε-
θύμεις διπλακού-
λαιστον ὑπό-
δειγμα γαμηλίου ἐνδύματος καὶ διὰ τὰς νύμφας καὶ διὰ τὰς παρανύ-
φους, τῆς κοινωνίας μὲ δόλια λόγγα. Ἰδού συρματή ἀπαίτησι, ἣν ἐκ-
πληροῦσα μετὰ χαρᾶς καὶ πολλῶν ἀναμνήσεων, δὲν δύναμαι νὰ συνδέσω
μετὸ οἰκονομικῶν θεωριῶν, διότι ἔκαστος δικαιοῦται νὰ ἔξοδευῃ ὅσα δέ-
λαι, δταν ἔχῃ ἀπόφασιν ἀπαξ μόνον νὸν νυμφεύῃ. — Ἐν τούτοις

δταν μεθαύριον ἐπανέλθω εἰς τὰ πρὸ ἐκατονταετίας περὶ τὴν κόρμωσιν
τεχνάσματα τῶν ἔμοιών μας, δέλεις πεισθῆ διτὶ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ γά-
μου νὶ κόρη πολὺ συνετέλει ἐνταῦθα πρὸς ἄγραν τῶν νυμφών.

Ἄλλα σήμερον
ἀνάγκη νὰ ἀρχε-
σθῆται εἰς μόνην
τὴν ἐρμηνείαν
τῆς εἰκόνος τοῦ
Ραφαὴλ, συγκε-
φαλαιούσης τὴν
ἱστοριανῆς πρω-
της χριστιανῆς
σημαίας, ὡς αἴτη
ἐκτίθεται ὑπὸ τοῦ
ἔμυκοῦ ἡμέραν
Ἱστορικοῦ, καὶ
κατὰ σύμπτωσιν
ἐρμηνευτοῦ σχε-
τικοῦ καλλιτεχνή-
ματος. Ἐστενο-
γωρημένη ἐδῶ,
μόλις ἀνασάνω
ὑπὸ τῆς ἐπίρειαν
τῶν κυνικῶν καυ-
μάτων, ἀτίνακατ
οὐδὲν ὑπολείπον-
ται ἐνταῦθα τῶν
ἥμετέρων, εἰμὴ
κατὰ τὴν ἐντα-
σίν των.

Ἐπερπετε τῷρα
νὰ ἔχω γερμανι-
κήν ἀνοχὴν διὸ
νὰ ἐπαινέσω τὸν
μουσουργὸν Βά-
γγερ, διὸ δὲν ἐν-
νοῦσιν οὔτε οἱ
διογενεῖς του,
Ἐλην τὴν ποίησιν
τῆς Γραφῆς διὰ
τὰς Κέδρονς τοῦ
Αιβάνον, διῆν τὴν
παιδικήν τρυφερότητα
διὰ τὸν Προστά-
την "Ἄγγελον
καὶ πλῆθος Αρ-
χαιολογικῶν γνω-
σεων διὰ τὸν
"Ελληνα σανδα-
λοποιόν, ἢ τοῦ-
λακίστον ἀντὶ^τ
τούτων διῆγον τό-
πον διὰς ἐρμη-
νεύσω αὐτά, ἐνδ
τώρα μόλις προ-
φάνω νὰ ὑπο-
γραφῶ

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΛΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους Συνεργάτας τῆς
Συναδέλφου Ἐβδομάδος, εἰς Ἀδήνας. Τὸν ἐν Ρωμονίᾳ μισελληρισμὸν
νὰ ζητήσῃς καὶ εἰς τὰ αἰτόδι προξενεῖα μας. Ἐνδὲ τῶν διατίτλων τῶν
δόνομα δὰ δημοσιεύσωμεν ἀν ἔξακολονδήση κατακρατῶν χρῆμα τῆς Κλεισοῦ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις ὑπὸ Ε. Δ. Ροΐδου. — Ο μῦθος τοῦ Ἀδελβέρτου, ἐκ τῶν τοῦ Chamisso (τέλος). — Ἀπροιλά-
τικὴ νύκτα, ὑπὸ Ἰωάννου Πολέμη. — Τὴν λάβαρον καὶ δρίαμβος τοῦ Κωνσταντίνου, ὑπὸ Κ. Παπαρρηγόπουλου, (εἰκὼν Ραφαὴλ ἐν σελ. 233). — Δύσναι
καὶ λαβεῖν ἐν τῷ οἴκῳ. — Αστρονομοὶ περίπατοι. — Ἡ θυγάτη τῆς Ιης (τέλος). — Ο θεος (ἐπιφάνεια αὐτοῦ εἰνὼν ἐν σελ. 236). — Καρμέλα ὑπὸ Edmonde
de Amicis (Διήγημα — συνέχεια). — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἐσπερίας. — Ἡ ἀναχώση τοῦ A. P. Ρεγκαβί. — Ο ἔργοφος τοῦ B. Θηράν καὶ οἱ φυσιδῖται. — Ἡ λεπτομή ῥα-
πτομηνῶν. — Φωτογραφικὴ μηχανὴ χάριν τῶν ἀστροφακοπέων. — Ἡ ἐν Βιρμαγάμη πατέρησης βιβλιοθήκη. — Στατιστικὴ τοῦ Βερολίνου. — Πόλεις προσβάλλεις ἀποικιῶν τῶν ἀνα-
τάξ τοῦ δικαστηρίου. — Αγήθηριώδεις πληροφορίαι περὶ κακῶν παροւσιῶν ἔξων. — Τὸ διαφόρον παικιών ὑνδυμα καὶ δὲ γνωμή-
λος ἀποβολῆς (σελ. 240). — Ανεμονεῖται αἱ εἰκόνες τοῦ Βάγγερ (σελ. 225), τῶν Κίδων τοῦ Αιβάνου (σελ. 228), τοῦ Ἐλλήνος Σανδαλοποιοῦ (σελ. 232) καὶ τοῦ προστάτου Αγγέλου
(σελ. 229). — Μικρὰ ἀλληλογραφία.

Ἐκδότης ΙΙ. Δ. ΖΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Αειφρίᾳ. — Χάρτης ἐν τῆς Nene Papiermanufactur. ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Αειφρίᾳ.